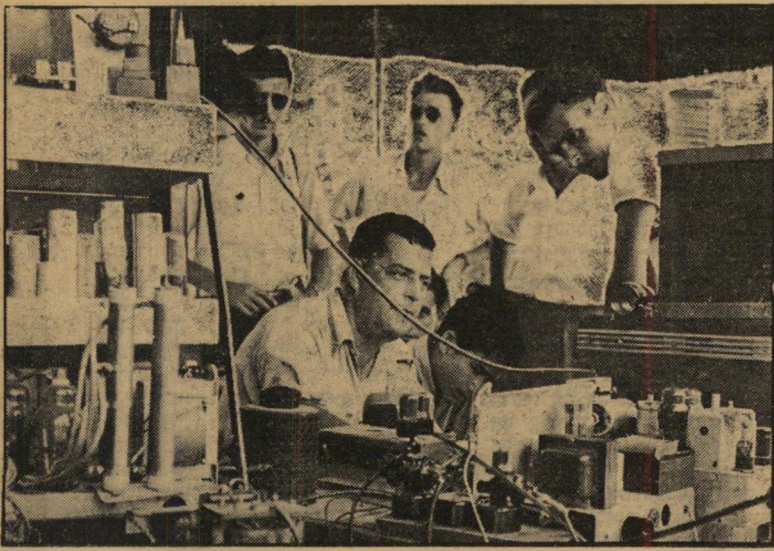

בסיס של חובבות משותפת, המשתתפים לנו באוהל-סיירים (שסופקו על ידי תנועת הנוער הדתי בני-יעקב, על אף חילול-השבת, שהיה כרוך במיפגש), ביטלו את ארוחתם על המדורה.

השנה השלישית, באליפות העולם, והוא מקצוע היחיד בו הגיעה ישראל אי פעם לדרגה זו. מודה יאיר בורלא, בן הסופר ומזכיר אגודת חובבי הרדיו בישראל: "כששמענו על נצחון הנבחרת שלנו לכדורסל במוסקבה, רעדנו לנו הקיבה. חששנו כי שוב לא נהיה המקצוע היחיד בו השיגה ישראל את הכתרה העולמית. אולם ברוך השם, החששות הופרכו..."

אדוף עולם סיומה מונטפירסקי ביום השדה לירח, 4x4

ביתר בעולם — תובב בשם לואי גוזמן, חבר המשלחת האנטארקטית של ציילי. מאוחר בלילה ירד השקט על האוהלים. שום רחש לא נשמע באויר — מלבד מילמולו של חובב, שדיבר מתוך שינה. יתכן ששלח את קריאתו של פור-אקספור אל הירח.

גבולות תגובה לסרחון

שותפות אינטרסים ראשונה במינה צצה השבוע משני צידי הגבול בירושלים. הלגיון הערבי ותושבי תלפיות מצאו עצמם, לתהוהם הרב, נלחמים בצידה האחד של חזית מסויימת. עיריית ירושלים החליטה להענות לבקשתו של קבוץ רמת רחל, השוכן בתוך גבולותיה הדרומיים, להוביל חלק מן הזבל העירי רוני הרב אל ארמות הקיבוץ, לערמו שם ליצירת זבל אורגני. מקום הפריקה, לשם הובלו גם מי ביוב, היה קרוב לשטח ההפקר בגבולות שכונת צפון תלפיות. הראשונים שצעקו חמס, היו הירדנים. אלא שאיומיהם לפתוח באש על פועלי הנקיון לא עשו רושם. בוועדת שביית הנשק הודיעו הנציגים הישראליים, שלא ייתרו על הזבל. בשכונות הדרומיות של ירושלים צפו שוטרים חובשי כובעי פלדה, מוכנים להגן על זכותה הריבונות של ישראל, לערום את זבלה במקום הטוב בעיניה.

אולם למחרת היום קם לירדנים בן-ברית בתוך שטח ישראל בתושבי תלפיות, שכונה שאוויר צה הוא אחד מיסודות קיומה. בהיו זהו שכונת קייטנות, יצאו כאיש אחד, יצרו מחסום חי בפני מכוניות הזבל העירוניות, ניחו: טענו: "רק מעל גופותינו תביאו הנה זבל!"

מה שאיומיהם של הירדנים, שביקשו לפתוח באש, לא השיגו, הצליחה להגשים ה"הארץ"

הארץ
הצעה מקורית: לצייר את היושב ראש באקדח מים במקום פטיש (העולם הזה).
אליעזר בוכני, נוה שאנן אקווארל אורנינלי כפי שמחברר עוד לא הופעלו המל-תחות, ולא נסתיימה הקמתם של בתי משמוש (דבר).
משה יעקבוביץ, פתח-תקוה תפטיקו להתמזג סם! 0 שנות מאסר להורג בת אחיו (כר) תרת בדבר).
מוסקה וינריב, גבעתיים ישראל רחמים בני רחמים.

קבעה בדצמבר 1952 כי שכרו היסודי של המתמחה יהיה 65 ל"י לחודש. אך עם מינויו של ד"ר שמואל בטש למנהל כללי של משרד הבריאות, נשתנה המצב. ד"ר בטש נתקל, כנראה, בקשיים תקציביים גדולים, נפל על המציאה ששמה רופאים מתמחים, החליט שהמתמחים יקבלו מקום לינה, כלכלה ודמי כיס בסך כמה ליריות. זה יספיק להם.

לידו אין אבא. למתמחים היתה זו מהלומה כבדה. אך כשרצו להתחיל במלחמתם המקצועית, התברר כי אין שום גוף מקצועי בו יוכלו להיות לחברים, שיגן על ענייניהם. הסתדרות הרופאים הישראלית לא יכלה לטפל בענינם של אנשים שאינם נמנים על חבריה. אך לעומת זה התעניין בדבר הגוף המתחרה, ארגון הרופאים חברי ההסתדרות. ההסתדרות ארגנה בתוכה סקציה מיוחדת של המתמחים, מיהרה להביא את דרישותיהם בפני המוסדות השונים. כל המוסדות — קופת חולים, הרסה, הסתדרות הרופאים — מיהרו להיענות, הסכימו עקרונית להעניק שכר הגון למתמחים. יהיה די שרוב: משרד הבריאות. בינתיים מיהרה ההסתדרות להודיע על החלטתה להעמיד סכום כסף גדול לרשות הארגון הצעיר. עתה יש להניח כי גם שאר הגופים ימהרו לנקוט פעולה, לא ינחשו ש"י ור העניין ייזקק לזכותה של ההסתדרות בלבד. סוף סוף יהיה זה קוצר ראייה להפסיד את הרצון הטוב של 57 רופאים לעתיד.

רדיו אייבל-ביקר בצרה

"עצור!" קרא סמל המשטרה לנהג. ליד הכביש, בשרה, עמדה מכונית, ובה משדר אלחוט. לידו עסקו שני טיפוסים חשודים בהקמת אנטנה.

השוטרים עטו על השניים, בטוחים שתפסו סוף-סוף את העכביש המסתורי הטוהה את חוטי המתחרת. אולם עוד לפני ששמו את ידיהם על המכונית, הספיק אחד החשודים לשדר קריאת-עזרה: פור-אקספור-אייבל-ביקר, אוסרים אותי!"

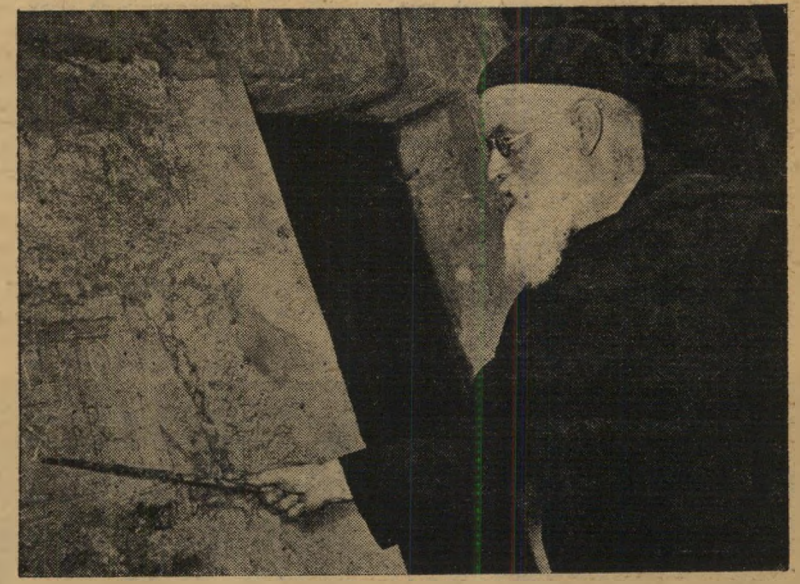
בחצר גן-הוואי ליד שיך-מואניס, מרחק

דת בקשה לאפיפיור

כשנספצה באברגוש השמועה כי האפיפיור עומד להעביר מן המקום את אבא אלכסנדר, היה ברור לכל: יש לעשות משהו. "רומק" גרינברג, מי שהיה קצין-המודיעין של לח"י בירושלים, נטל את היוזמה לידיה, החתים את קיבוצי הסביבה על בקשה מיוחדת לשל-סנונת הכנסיה לכל יבצעו את ההעברה. היתה סיבה למעשה זה מצד "רומק" — בימים הקשים ביותר של המאבק החביא אבא אלכסנדר, נזיר צרפתי וזן השיך למיט-דר הבנדיקטי, את הנשק של לח"י בכנסיות. איש לא היה להיות בטוח שימצא בכנסיותו הקירור לא רק מנוחה ומחסה, אלא גם כוס של ליקר התפוזים המיוצר בידי הנזיר. **קצין מימי טיטוס.** בימים עברו גרו בכנסיה היפהפיה * נזירים קאטוליים שעבדו במעבדות העיר העתיקה. אבא אלכסנדר עצמו הוא כימאי, עסק במחקר. אולם מאז נותק הקשר עם העיר העתיקה, נשאר אלכסנדר לבדו בכנסיה, מבלה את ימיו בשלוחה מוטה לטה, מנגן לפעמים על עוגב קטן שהובא למקום על גב גמל לפני דורות, מצלצל בין הקירות הגבוהים כמוסיקה שמימית. על אף הבדידות, חפץ האב, בעל המשקפים הצרים והעניים השופעות הומור עדין, לישאר במקום, לעסוק בתולדות אברגוש — שהיא, לדעתו, עתיקה יותר אף מיריחו — ובעתיקות השמורות במזר — ביניהן ארוך מתים מקורי המכיל את עצמותיו של קצין רומאי משוחרר, שהשתתף במצור על ירושלים, קיבל אחרי המלחמה שיקום במקום. כשנשאל האב השבוע אם יישאר בארץ או יחזור לצרפת, אותה עזב לפני 50 שנה, נשא את עיניו אל תמונת האפיפיור, אמר: "זה לא תלוי בי!"

רפואה לרופאי-העתיד פרנסה

סטודנט לרפואה הגומר את לימודיו באוניברסיטה, חייב, כידוע, להמשיך אחר כך לעבוד כמתמחה בבית חולים, בטרם יוענק לו התואר הסופי. בתקומת התמחותו הוא

אבא אלכסנדר מצביע על כתובת הלגיון ה-10 ללח"י, נשק וליקר תפוזים

קילומטר ממקום העלייה, רכנו כמה עשרות צעירים על מכשירי רדיו אחרים. הם קלטו את הקריאה. אחד מהם, שהיה במקרה קצין משטרה, קפץ על אופנועו, יצא להציל את חברו. השוטרים אוכזבו: הם לא תפסו את ראש-המחתרת, אלא רק חובב רדיו בשם משה בעל-קורא, מכוונא לפי מקצועו, שניסה להתקשר ממכשירי יד עם מפקדת יום-השדה הראשון של חובבי-הרדיו הישראליים, שהתקיים השבת בגן-הוואי.

הקיבה רערה. אמנון בריגורא אינו קצין-משטרה סתם. הוא אחד משלושת אלופי-העולם של ישראל, ששלושתם הם חובבי רדיו. כי במקצוע זה מתווקה ישראל, זו מהנדס שדה-התעופה בלוד שלמה (סיר) (מה מונטפירסקי, אחד מגדולי האלחוטאים בעולם, אמנון בריגורא ואגון רוזנטל, קצין צבא.

ממלא, למעשה, חלק גדול מתפקידי הרופאים, מקל מעליהם את עולם. בין 57 המתמחים, בוגרי המחזור הראשון של בית הספר לרפואה, ישנם 27 נשואים ו-12 אבות לילדים. במשך חמש שנות למידהם יכלו לפרנס את עצמם רק בקושי, נזד-קקו, לרוב, לתמיכת הוריהם. משסיימו את לימודיהם, קיח כי מעתה יוכלו לפרנס את עצמם, ולו בצמצום. היה לתקותם על מה לסמוך: ועדה ציבורית

* שיסודותיה הונחו על-ידי הלגיון הרומאי ה-10 של טיטוס, וקירותיה הנוכחיים הוקמו על-ידי הצלבנים. לפני 50 שנה חודשה ה-כנסיה על-ידי המחמלה הצרפתית, ברשויו מיוזם מטעם השלטון התורכי. צורת הבניה הרומאית והצלבנית מותאמת ביותר לאקלים הארץ. גם בחסות החם ביותר רונדים חם בקרים מקור בכמה מחלקי הבית.